

[Carl F. Madsen.]

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven, som jo er en Følge af Handelsoverenskomsten, kan jeg ligeledes anbefale til Vedtagelse, og det samme gælder Forslag til Lov om Ændring i Næringsloven.

Lange: Det har været fremhævet flere Gange under Forhandlingerne, at det opnaaede Resultat bygger paa Indrømmelser fra begge Sider, og det kunde jo ikke være andet. Der var ingen, som kunde vente, at de Forhandlinger, der har været ført, skulde ende med et Resultat, der var bygget paa andet end Indrømmelser fra begge Sider. Men naar man fra dansk Side ser paa den opnaaede Overenskomst, maa man synes, at de Indrømmelser, der gøres fra vor Side, er store, og at de er det sikre i Overenskomsten. Forhaabentlig vil de Indrømmelser, der gøres os, ogsaa komme til at betyde meget for os; men man kan dog ikke se bort fra, at det i høj Grad vil blive den fremtidige Udvikling, der vil blive afgørende for Værdien af disse Indrømmelser.

Paa det efter min Mening vigtigste Punkt, Eksporten af Bacon — naar jeg siger, at dette er det vigtigste Punkt, er det, fordi Bacon er en stor Eksportartikel, og fordi det er den eneste af vore Landbrugs-eksportartikler, der i Øjeblikket er en god Forretning for det danske Landbrug — vil Værdien af Overenskomsten for os jo i allerhøjeste Grad afhænge af, om det vil være muligt for England og Dominions at overtage denne Produktion. Skulde dette blive Tilfældet, vil det være i høj Grad problematisk, om det, vi har opnaaet paa dette vigtige Punkt, vil være af stor Værdi.

Naar man ser paa Traktaten og man vil drage ud, hvad der er opnaaet til Fordel for vort Land, ses det tydeligt, at man fra alle Sider har erkendt Vigtigheden af at opnaa de gunstigst mulige Vilkaar for vor Landbrugseksport. Fra alle Sider har man erkendt, hvilken afgørende Rolle for vort Lands Økonomi vor Landbrugseksport spiller, og man maa erkende, at andre Erhverv, der jo ogsaa har været med i disse Forhandlinger, og som under den vanskelige økonomiske Situation selv lider under et stærkt Tryk af den økonomiske Krise, dog frivilligt er gaaet ind paa at bringe for nogle Erhvervs Vedkommende sikkert tunge Ofre, og Ofre, som jeg allerede har fremhævet er sikre, medens de Fordele, vi opnaar, er mere usikre. Men hvis man fra Landbrugets Side ser med relativ Tilfredshed — og det gør man vist — paa det opnaaede

Resultat, kan det kun være, fordi man — og maaske naturligt — har været under et stærkt Tryk af den Usikkerhed, der maatte gøre sig gældende med Hensyn til Udsigterne for det danske Landbrugs Eksport, for det danske Landbrugs Fremtid i det hele.

Mit Parti har den Tro, at et for os bedre Resultat kunde have været opnaaet, hvis man i Tide havde planlagt en anden Handels- og Toldpolitik, hvis man i det hele havde haft en mere fremsynet Produktions- og Erhvervs- politik her i Landet. Vi mener, at den sidste Tids Ændringer i vore Erhvervsmuligheder er kommet bag paa alt for mange af vore politiske og erhvervsmæssige Ledere. Meget kunde have været bedre, om man i Tide havde erkendt, at Vanskelighederne maatte komme. Men det har nu ikke været saaledes, og ogsaa vi maa bøje os for Forholdene, som de er, og vil derfor medvirke til Gennemførelsen af Handelsoverenskomsten og de Ændringer i Toldlov og Næringslov, som denne Vedtagelse kræver.

Jeg skal dog gøre en enkelt Bemærkning om det ene af disse Forslag, Forslag til Ændring i Næringsloven. Jeg er i Tvivl om, hvorvidt den Ændring, der foreslaas i dette Lovforslag, opfylder de Betingelser, der opstilles i Traktatens Art. 6, men dette vil man vel kunne faa nærmere undersøgt i det Udvalg, der skal nedsættes.

Den danske Rigsdag staar i Dag overfor en vigtig og i mange Henseender vidtrækkende Beslutning, men efter min Mening gives der intet Valg. Vi staar overfor en Beslutning, som vi er nødt til at træffe, og selv om vi fra vor Side med Resignation maa gaa med til at gennemføre dette, nærer vi dog ingen Tvivl om, at vi, saaledes som Forholdene ligger, maa anbefale at stemme for den foreslaaede Traktat og for de Forslag, som denne nødvendiggør. Jeg skal anbefale mine Meningsfæller at gøre dette.

Jeppesen (Drusebjerg): Naar der er sluttet en Overenskomst imellem to Parter, er Meningerne som Regel delte om, hvem der har opnaaet mest. Saaledes ogsaa i dette Tilfælde, hvor det drejer sig om den Handelsoverenskomst mellem Danmark og England, som her foreligger til Godkendelse. Fra vor Side ser vi saaledes paa Overenskomsten, at den paa Baggrund af Forholdene paa det Tidspunkt, da den er indgaaet, maa anses for jævnt tilfredsstillende. Det, der opnaas gennem denne Overenskomst, er, at det danske Landbrug faar et Staasted, atter faar fast Grund under Fødderne, hvad det ikke har haft,